

DOM

afsagt den 29. april 2025 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Thomas Raaberg-Møller, Peter Buhl og Thomas Steensen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S – 1847 – 24

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

født Dato (1984)

(advokat Bjarne Vium, Holstebro)

Tiltalte 5

født Dato (2011)

(advokat Allan Østergaard Sørensen, Holstebro)

Tiltalte 6

født Dato (2011)

(advokat Allan Østergaard Sørensen, Holstebro)

Tiltalte 2

født Dato (2006)

(advokat Allan Østergaard Sørensen, Holstebro)

Tiltalte 3

født Dato (2007)

(advokat Allan Østergaard Sørensen, Holstebro)

og

Tiltalte 4

født Dato (2009)

(advokat Allan Østergaard Sørensen, Holstebro)

Retten i Holstebro har den 13. september 2024 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 6-2353/2023).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domfældende, således at Tiltalte 1 fra-kendes dansk indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 8 A, stk. 1, og således at Tiltalte 5, Tiltalte 6, Tiltalte 2, Tiltalte 3 og Tiltalte 4 frakendes dansk indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 8 A, stk. 2.

Tiltalte 1, Tiltalte 5, Tiltalte 6, Tiltalte 2, Tiltalte 3 og Tiltalte 4 har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Tiltalte 1 ansøgte den 10. december 2014 om dansk indfødsret.

Ved brev af 22. januar 2016 skrev Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet bl.a. følgende til Tiltalte 1:

”Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har nu færdigbehandlet De-res ansøgning om dansk indfødsret. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan i den anledning oplyse, at ministeriet påtænker at optage Dem på det lovforslag om indfødsrets meddelelse, som forventes fremsat i Folketinget i april 2016.

Siden indgivelsen af Deres ansøgning er der imidlertid kommet nye retningslinjer for naturalisation, som er bekendtgjort ved cirkulæreskrivelse nr. 10873 af 13. oktober 2015. De nye regler finder anvendelse på ansøgninger, der er modtaget i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet den 15. august 2014 eller senere, jf. § 33, stk. 1 og 2.

De nye regler har bl.a. medført, at ordlyden i cirkulæreskrivelsens § 2, om troskab og loyalitet over for Danmark og det danske samfund, er ændret.

De bedes på den baggrund udfylde og indsende vedlagte erklæring.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal bemærke, at det er en betingelse for optagelse på ovennævnte lovforslag om indfødsrets meddelelse, at De lover troskab og loyalitet over for Danmark og det danske samfund og erklærer at ville overholde dansk lovgivning, herunder Danmarks Riges Grundlov, og respektere grundlæggende danske værdier og retsprincipper, herunder det danske demokrati.

Lovforslaget skal herefter behandles af Folketinget, hvilket normalt tager omkring 2-3 måneder. De vil derfor først kunne få oplyst, om De får dansk indfødsret, når lovforslaget er færdigbehandlet af Folketinget. Lovforslaget

forventes at være færdigbehandlet i juli 2016. De vil i løbet af juli 2016 automatisk få besked herom fra Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Folketingets behandling af lovforslaget er offentlig. Deres navn, bopælskommune, fødeår, fødeland og hidtidige statsborgerskab vil som udgangspunkt fremgå af lovforslaget, som offentliggøres. Til brug for Folketingets behandling af lovforslaget videregiver Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet i fortrolig form oplysninger om Dem til Folketingets Indfødsretsudvalg. Det drejer sig om oplysninger, som De selv har afgivet, samt oplysninger om eventuel gæld til det offentlige, eventuelle oplysninger om forsørgelse eller eventuelle strafbare forhold.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet vil inden lovforslagets vedtagelse undersøge, om De fortsat opfylder betingelserne for at få dansk indfødsret. Er dette ikke tilfældet, må De påregne at blive taget af lovforslaget med den konsekvens, at De ikke ved dette lovforslag opnår dansk indfødsret.

Det bemærkes, at Deres børn, herunder adoptivbørn, tildeles dansk indfødsret samtidig med Dem, medmindre De udtrykkeligt har angivet, at børnene ikke skal være omfattet af Deres ansøgning. Det er dog en betingelse, at De har del i forældremyndigheden over børnene, at børnene er ugifte, under 18 år og bosat her i riget.”

Lovforslaget om indfødsrets meddelelse blev førstebehandlet i Folketinget den 8. maj 2016.

Tiltalte 1 blev den 11. maj 2016 anmeldt for samme dag på en legeplads at have slået en 12-årig dreng i ansigtet og revet i hans T-shirt. Politiet kontaktede Tiltalte 1 telefonisk den 1. juni 2016, hvorefter det blev aftalt, at han skulle møde på politistationen til afhøring samme dag. Under afhøringen, der foregik fra kl. 13.30-14.25, blev han sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244 ved den 11. maj 2016 kl. 18.16 på en legeplads at have slået en 12-årig dreng i ansigtet, hvorved drengen fik næseblod, ligesom hans trøje blev revet itu. Tiltalte 1 nægtede at have slået drengen, men erkendte at have ”løftet ham væk fra gyngen” og sagde bl.a., at han skulle holde op med at slå Tiltalte 1's søn.

Loven om indfødsrets meddelelse, som Tiltalte 1 var optaget på, blev 2. behandlet den 26. maj 2016 og vedtaget ved 3. behandling den 2. juni 2016 kl. 11.46. Loven blev kundgjort den 8. juni 2016 og trådte i kraft den 15. juni 2016.

Ved Retten i Holstebros dom af 31. august 2016 blev Tiltalte 1 straffet for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 266. Det hedder i præmisserne:

”Tiltalte har nægtet sig skyldig. Flere vidner har imidlertid forklaret, at de så ham hvide [forurettede] ned af gyngen, hvilket bestyrkes af billederne af den iturevne t-shirt. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i denne del af tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 244.

[Forurettede] havde efter episoden næseblod og har forklaret, at tiltalte ramte hans næse med hånden. Hverken [forurettede] eller andre vidner har med sikkerhed kunnet sige, at tiltalte ramte [forurettede] med vilje, hvorfor tiltalte frifindes for denne del af tiltalen.

Det er ubestridt, at tiltalte talte meget ophidset til [forurettede], og både [forurettede] og [vidne] har forklaret, at tiltalte fremkom med truende udtalelser om at ville smadre [forurettede] eller lignende. Det er derfor bevist, at tiltalte har overtrådt straffelovens § 266 som beskrevet i tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 dage, jf. straffelovens § 244 og 266. Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Retten har i skærpende retning lagt vægt på, at der er tale om vold og trusler begået af en voksen overfor et barn. Uanset baggrunden i øvrigt burde tiltalte have løst konflikterne med barnets forældre og ikke have opsøgt barnet selv. Retten har i formildende retning lagt vægt på, at volden er sket efter længere tids stridigheder mellem grupperne af børn, og at tiltalte har handlet i forståelig ophidselse over det, han fik beskrevet som meget grov adfærd overfor sit 8-årige barn. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte er ustraffet og har gode personlige forhold. Straffen gøres derfor betinget alene med vilkår om en prøvetid.”

Udlændinge- og Integrationsministeriet konstaterede i juni 2019, at Tiltalte 1 var blevet straffet den 31. august 2016 for et forhold begået den 11. maj 2016, og at han var blevet sigtet den 1. juni 2016.

Anmodningen om frakendelse af indfødsret blev modtaget i byretten den 22. august 2023.

Udlændinge- og Integrationsministeriet ved enhedschef Vidne har i brev af 25. september 2024 til Midt- og Vestjyllands Politi anført bl.a. følgende:

” *Vedrørende frakendelsens betydning samt statsborgerretlige forhold* Udlændinge- og Integrationsministeriet skal indledningsvist bemærke, at nærværende sag vedrører spørgsmålet om frakendelse af dansk statsborgerskab og ikke spørgsmålet om udvisning af Danmark.

Som undertegnede ligeledes oplyste under retsmødet den 13. september 2024, vil en frakendelse af statsborgerskabet derfor medføre, at Udlændinge-styrelsen vil skulle tage stilling til, om Tiltalte 1 og dennes fem børn kan falde tilbage på deres oprindelige opholdsgrundlag. Dette vil i

så fald være en permanent opholdstilladelse fsva. angår Tiltalte 1, samt en tidsbegrænset opholdstilladelse som familiesammenført barn til en flygtning fsva. angår Tiltalte 1's fem børn.

På denne baggrund bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at en meget nær tilknytning til Danmark, som retten i sin dom har vurderet, at Tiltalte 1 har, ikke er en hindring for frakendelse af statsborger-skabet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i sin indstilling af 8. juni 2023 til Midt- og Vestjyllands Politi oplyst, at det er ministeriets umiddelbare vurdering, at Tiltalte 1 og hans fem børn ikke har fortabt deres somaliske statsborgerskab i forbindelse med erhvervelsen af dansk statsbor-gerskab i 2016.

Ministeriet har anført, at der er tale om en *umiddelbar* vurdering, hvilket un-dertegnede i retten har uddybet som værende udtryk for, at ministeriet foreta-ger denne vurdering ud fra de i sagen foreliggende oplysninger.

I den forbindelse kan Udlændinge- og Integrationsministeriet supplerende op-lyse, at det fremgår af lov nr. 28 af 22 . december 1962 om somalisk statsbor-gerskab, at enhver person, hvis far er somalisk statsborger, automatisk er-hverver somalisk statsborgerskab. Det fremgår desuden af loven, at en soma-lisk statsborger, der frivilligt erhverver fremmed statsborgerskab, mister sit somaliske statsborgerskab, hvilket umiddelbart tilkendegiver et princip om automatisk fortabelse. Af en midlertidig somalisk forfatning, der trådte i kraft den 2. august 2012, fremgår imidlertid af forfatnings artikel 8, at somaliske statsborgere "*cannot be deprived of their Somali citizenship*", selv om de er-hverver fremmed statsborgerskab. I medfør af denne forfatning accepteres dobbelt statsborgerskab således umiddelbart.

Det er på denne baggrund, at ministeriet i brev af 8. juni 2023 har skrevet, at det er ministeriets umiddelbare vurdering, at Tiltalte 1 og hans fem børn ikke har fortabt deres somaliske statsborgerskab i forbindelse med erhvervelsen af dansk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har den 17. september 2024 uformelt fået tilkendegivet af de relevante somaliske myndigheder, at det er den soma-liske forfatning fra august 2012, der er gældende. Det er på den baggrund fortsat ministeriets opfattelse, at Tiltalte 1 og dennes fem børn alle er somaliske statsborgere, og at der ikke i forbindelse med erhver-velsen af deres danske statsborgerskab er sket fortabelse af deres somaliske statsborgerskab.

Tiltalte 1 har under retsmødet oplyst, at han ingen tilknyt-ning har til Somalia, og at han opgav sit somaliske statsborgerskab, da han ansøgte om det danske. Han oplyste endvidere, at han ikke ved noget om, om hans somaliske statsborgerskab rent faktisk er opgivet, og at han har ikke modtaget noget fra Somalia. Han oplyste desuden, at han aldrig har haft et somalisk pas, og at hans børn ikke har somalisk statsborgerskab, da de er født her og ikke havde noget pas, før de fik dansk pas .

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder med henvisning til det ovenfor anførte om somalisk statsborgerskab at måtte tilsidesætte det af Tiltalte 1 anførte om, at han og hans børn ikke har et somalisk statsborgerskab.

Undertegnede har under retsmødet oplyst, at såfremt Tiltalte 1 eller hans børn frakendes statsborgerskabet, vil hverken han eller børnene kunne søge om statsborgerskab på ny, idet man er udelukket fra at ansøge om dansk statsborgerskab, når man er frakendt statsborgerskabet ved dom .

I den forbindelse skal Udlændinge- og Integrationsministeriet henvise til § 21 A, stk . 1, 1. pkt., i cirkulæreskrivelse nr. 9432 af 11. april 2022 om ændring af cirkulæreskrivelse af 17. juni 2021 om naturalisation, hvoraf det fremgår, at ansøgere, der har fået frakendt eller frataget sit danske statsborgerskab ikke kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Det fremgår videre af § 21 A, stk . 1, 2. pkt. at dette ikke gælder for ansøgere, som har fået frakendt sit statsborgerskab i medfør af § 8 A, stk. 2 i indfødsretsloven.

Dette medfører således retteligt, at såfremt Tiltalte 2, Tiltalte 3, Tiltalte 4, Tiltalte 5 og Tiltalte 6, frakendes deres danske statsborgerskab, jf. indfødsretslovens § 8 A, stk. 2, kan de efterfølgende generhverve dette, såfremt de opfylder de til enhver tid gældende betingelser for meddelelse af indfødsret.

Undertegnede skal således beklage, at der under retsmødet - i forhold til Tiltalte 1's fem børn - blev oplyst, at de ved en frakendelse af statsborgerskabet ved dom ikke havde mulighed for at generhverve dansk statsborgerskab på ny, hvilket således ikke er korrekt.
..."

Supplerende retsgrundlag

Det fremgår af den dagældende cirkulæreskrivelse om naturalisation (cirkulæreskrivelse nr. 10873 af 13/10/2015) § 19, stk. 5, at ansøgere, der var sigtet for en lovovertrædelse, ikke kunne optages på lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Det fremgår af § 20, at det var en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren afgav oplysninger på tro og love om eventuelle kriminelle forhold begået her i landet eller i udlandet. Såfremt en ansøger afgav oplysninger om kriminelle forhold, der ikke fremgik af Det Centrale Kriminalregister, skulle sagen forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg.

Forklaringer

Vidne har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Enhedschef Vidne har supplerende forklaret, at man vil falde tilbage på det oprindelige opholdsgrundlag i tilfælde af, at Tiltalte 1 og børnene frakendes indfødsretten. Man mister stemmeretten og sit pas. Som anført i redegørelsen af 25. september 2024 er det ministeriets opfattelse, at Tiltalte 1 og børnene ikke har mistet deres somaliske statsborgerskab, hvilket er blevet bekræftet uformelt af de so-maliske myndigheder. Tiltalte 1's børn, der har fået statsborgerskab som bipersoner, vil kunne søge om indfødsret igen, når de bliver 18 år, selv om de frakendes indfødsretten under denne sag. Hvis de opfylder betingelserne, vil de få indfødsret. Der-imod vil Tiltalte 1 ikke kunne generhverve sin indfødsret, hvis han får den frakendt ved dom.

Oplysningspligten efter indfødsretslovens § 8 A varer indtil vedtagelsen af lovforslaget.

Loven om indfødsrets meddelelse blev vedtaget den 2. juni 2016. Hun ved ikke, hvornår vedtagelsen skal regnes fra. Foreholdt at Tiltalte 1 blev sigtet den 1. juni 2016 i tidsrummet mellem 13.30-14.25, har hun forklaret, at han skulle have taget kontakt til ministeriet allerede den 11. maj 2016. Man ville så have stillet et ændringsforslag, fået ham af lovforslaget og have sat sagen i bero. Hvis det afgørende var sigtelsestidspunktet, skulle han have kontaktet ministeriet umiddelbart efter sigtelsen. Foreholdt at den 1. juni 2016 var en onsdag, og at det fremgår af ministeriets brevpapir fra 2016, at der ikke var telefontid om onsdagen, har hun forklaret, at det altid er muligt at komme i kontakt med ministeriet, også selv om telefonvagten er lukket.

Karensperioden for dommen fra 2016 udløb i august 2022, og Tiltalte 1 ville derfor ikke have haft mulighed for at søge efter periodens udløb, hvis han var taget af lovforslaget, idet reglerne blev ændret i 2021, således at en betinget fængselsstraf er til hinder for indfødsret.

Ministeriet foretager en løbende kontrol af, om ansøgerne opfylder betingelserne, herunder ved opslag i kriminalregistret. Registret kontrolleres umiddelbart inden lovforslaget fremsættes og igen efter 1. behandlingen. Hvis oplysningerne ikke fremgår af kriminalregistret, er det vigtigt, at ministeriet gøres bekendt med det på anden vis.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte 1 ansøgte i december 2014 om dansk indfødsret.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skrev den 22. januar 2016 til Tiltalte 1, at ministeriet havde færdigbehandlet hans ansøgning om dansk indfødsret, og at man påtænkte at optage ham på det lovforslag om indfødsrets meddelelse, som for-ventedes fremsat i Folketinget i april 2016. Det var dog en betingelse, at Tiltalte 1 underskrev en ny erklæring om troskab og loyalitet. Tiltalte 1 underskrev den nye erklæring om troskab og loyalitet og blev optaget på det lovforslag om indfødsrets meddelelse, der blev fremsat den 21. april 2016 og undergivet 1. behandling den 8. maj 2016.

Det er ubestridt, at Tiltalte 1 på dette tidspunkt ikke havde givet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet relevante oplysninger.

Tiltalte 1 blev den 11. maj 2016 anmeldt for samme dag at have slået en 12-årig dreng i ansigtet og revet i hans T-shirt, og han blev den 1. juni 2016 under en afhøring, der sluttede kl. 14.25, sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244.

Spørgsmålet under sagen er i første række, om Tiltalte 1 i perioden fra episoden den 11. maj 2016, indtil loven om indfødsrets meddelelse blev vedtaget ved 3. behandling den 2. juni 2016 kl. 11.46, har handlet svigagtigt ved forsætligt at have fortiet den relevante oplysning, at han havde begået et kriminelt forhold, og om denne fortielse har været bestemmende for erhvervelsen af indfødsret, jf. lov om indfødsret § 8 A, stk. 1.

To voterende udtaler:

Efter en samlet vurdering af oplysningerne om den sag, der blev afgjort ved Retten i Holstebros dom af 31. august 2016, finder vi det ikke bevist, at Tiltalte 1 i perioden, fra episoden foregik den 11. maj 2016, og indtil han blev sigtet for at have slået drengen, opfattede de faktiske omstændigheder ved episoden således, at han havde pligt til at informere myndighederne herom. Det er derfor ikke bevist, at han i denne periode forsætligt har fortiet relevante oplysninger.

Da Tiltalte 1 blev sigtet for forholdet den 1. juni 2016, må han have forstået, at politiet vurderede episoden som en mulig overtrædelse af straffeloven, og at han havde pligt til at informere ministeriet herom. Loven blev vedtaget ved 3. behandlingen

mindre end et døgn efter dette tidspunkt, og det kan, som sagen er oplyst, ikke lægges til grund, at Tiltalte 1 ville være blevet taget af lovforslaget om indfødsrets meddelelse, selv om han umiddelbart efter afhøringen den 1. juni 2016 havde forsøgt at orientere ministeriet om sigtelsen. Det er således ikke bevist, at fortielsen i det korte tids-rum mellem sigtelsen og lovens vedtagelse har været bestemmende for, at han fik indføds-ret.

Betingelserne for at frakende Tiltalte 1 indfødsretten efter indfødsretslo-ven § 8 A, stk. 1, er efter vores opfattelse derfor ikke opfyldt, og vi stemmer med denne begrundelse for at stadfæste byrettens dom.

Fire voterende udtaler:

Vi lægger i overensstemmelse med resultatet af Retten i Holstebros upåankede dom af 31. august 2016 til grund, at Tiltalte 1 under episoden den 11. maj 2016 rev en 12-årig dreng ned fra en gynge og truede med at smadre ham eller lignende. Vi tiltræder, at Tiltalte 1 har fortiet relevante oplysninger, og at han efter sagens omstændigheder, herunder forløbet af den forudgående ansøgningsprocedure, har handlet med forsæt i den forbindelse. Vi lægger endvidere til grund, at Tiltalte 1 ville være blevet taget af lovforslaget, såfremt han efter episoden havde oplyst til ministeriet, at han havde udøvet vold mod og truet et barn. Det udviste forhold har således været be-stemmende for erhvervelsen. Tiltalte 1 skal derfor frakendes indfødsretten, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. indfødsrets-lovens § 8 A, stk. 1.

Det fremgår af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 A (Folketingstidende 2001-02, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 33), at der som hovedregel skal ske frakendelse af indfødsret, når betingelserne i bestemmelsen er opfyldt. Det følger samtidig af forarbejderne, at domstolene efter en proportionalitetsvurdering kan fravige hovedreglen, og at der i den forbindelse navnlig bør lægges vægt på en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side, hvor indgribende betydning en frakendelse vil have for den pågældende. Efter forarbejderne bør herved generelt holdes for øje, at frakendelse af dansk indfødsret ikke automatisk medfører, at den pågældende skal forlade landet. Frakendelse af dansk indfødsret anses efter forarbejderne for mere indgribende, hvis den pågældende her-

ved bliver statsløs, og det indgår også i proportionalitetsvurderingen, hvor lang tid der er forløbet efter erhvervelsen af dansk indfødsret.

Af forarbejderne til lovændringen i 2022 (Folketingstidende 2021-22, tillæg A, lovforslag nr. L 127) fremgår bl.a., at det i sager om frakendelse af statsborgerskab ved dom vil være obligatorisk at frakende statsborgerskabet, hvis vedkommende i forbindelse med sin erhvervelse af dansk statsborgerskab har udvist svigagtigt forhold, og det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det er i forarbejderne forudsat, at domstolene i hver enkelt sag foretager en konkret og individuel vurdering af frakendelsens betydning for den pågældende sammenholdt med handlemådens grovhed, og at der foretages en afvejning af de samme momenter og hensyn, der forud for lovændringen indgik i proportionalitetsvurderingen ved domstolene i forbindelse med frakendelse efter § 8 A.

Det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, herunder Menneskerettighedsdomstolens domme af 21. juni 2016 i sagen Ramadan mod Malta (sag nr. 76136/12), 25. juni 2020 i sagen Ghoumid and Others mod Frankrig (sag nr. 52273/16 m.fl.) og 22. december 2020 i sagen Usmanov mod Rusland (sag nr. 43936/18), at Menneskerettighedskonventionen ikke sikrer retten til et bestemt statsborgerskab, men at vilkårlig fratagelse af statsborgerskab kan rejse spørgsmål i forhold til konventionens artikel 8 på grund af følgerne for den pågældendes privatliv. En afgørelse om fratagelse af statsborgerskab må således ikke være vilkårlig, ligesom der skal foretages en vurdering af konsekvenserne af en afgørelse om tab af statsborgerskab for den pågældendes privatliv. Ved vurderingen af, om fratagelsen er vilkårlig, skal det indgå, om afgørelsen om at fratage indfødsret er i overensstemmelse med loven (krav om hjemmel), om afgørelsen er led-saget af de nødvendige processuelle garantier, herunder om der er adgang til domstolsprøvelse, og om myndighederne har behandlet sagen med den fornødne grundighed og hurtighed.

Det følger af EU-Domstolens praksis, at medlemsstaterne ved udøvelsen af deres kompetence vedrørende statsborgerskab skal overholde EU-retten, herunder proportionalitetsprincippet for så vidt angår virkningerne heraf for den berørte persons situation og i givet fald for den pågældendes familiemedlemmer i forhold til EU-retten. Afgørelser om fortabelse af statsborgerskab skal være i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder, særligt retten til respekt for privatliv og familieliv, som er fastsat i chartrets

artikel 7, idet denne artikel skal sammenholdes med forpligtelsen til at tage hensyn til barnets tarv, som anerkendes i chartrets artikel 24, stk. 2. Der henvises til Domstolens dom af 12. marts 2019 i sag C-221/17 (M.G. Tjebbes m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken) og Domstolens dom af 18. januar 2022 i sag C-118/20 (JY mod Wiener Landesregierung).

I den foreliggende sag lægger vi ved proportionalitetsvurderingen på baggrund af Udlændinge- og Integrationsministeriets oplysninger til grund, at Tiltalte 1 og hans børn har bevaret deres somaliske statsborgerskab, og at de derfor ikke bliver statsløse, såfremt de frakendes indfødsretten.

To af disse fire voterende udtaler herefter:

Den adfærd, som begrunder påstanden om fratagelse af statsborgerskab, består i, at Tiltalte 1 i en periode på cirka 3 uger undlod at orientere ministeriet om en epi-sode, som efter meddelelsen af indfødsret førte til, at han blev idømt 10 dages betinget fængsel. Udlændinge- og Integrationsministeriet blev i juni 2019 bekendt med forholdet, men anmodningen om fratagelse af indfødsret blev først sendt til byretten i august 2023, og der er nu forløbet knap 9 år siden meddelelsen af indfødsret. Tiltalte 1, der kom til Danmark som 12-årig, har boet i Danmark i 29 år. Han har fem børn i Danmark og har en fast tilknytning til det danske arbejdsmarked. Han har ikke været i Somalia, siden han kom til Danmark, og hans tilknytning til Somalia må anses for ringe. En fratagelse af indfødsretten vil føre til, at han ikke på ny vil kunne få statsborgerskab i Danmark, og at han mister sit unionsborgerskab. Efter en samlet vurdering af disse omstændigheder er vi enige med byretten i, at en proportionalitetsafvejning fører til, at Tiltalte 1 ikke skal frakendes indfødsretten. Det kan heroverfor ikke tillægges afgørende betydning, at han har bevaret sit somaliske statsborgerskab, og at en frakendelse af indfødsretten ikke indebærer, at han skal forlade Danmark.

Vi stemmer derfor for at stadfæste byrettens dom.

To af disse fire voterende udtaler:

Vi lægger vægt på, at Tiltalte 1 ved et svigagtigt forhold har opnået en indfødsret, som han ellers ikke kunne have opnået. Vi lægger endvidere vægt på, at han har boet de første 12 år af sit liv i Somalia og som anført har bevaret sit somaliske statsborger-

skab. Endvidere må han antages at kunne bevare sit tidligere opholdsgrundlag i Danmark. Vi finder derfor, at en proportionalitetsvurdering ikke er til hinder for at frakende ham indfødsretten, og vi stemmer for at frakende Tiltalte 1 indfødsretten, jf. indfødsretslovens § 8 A, stk. 1.

For så vidt angår Tiltalte 1's børn, Tiltalte 5, Tiltalte 6, Tiltalte 2, Tiltalte 3 og Tiltalte 4, fremgår det af de specielle bemærkninger til indfødsretslovens § 8 A, stk. 2, i lovændringen fra 2022, at der ved proportionalitetsvurderingen skal tages hensyn til barnets tarv, og at der ved denne vurdering navnlig bør lægges vægt på barnets tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, barnet tillige er statsborger i. Der kan i den forbindelse blandt andet lægges vægt på varigheden og karakteren af barnets ophold i Danmark og i udlandet samt barnets aktuelle familiemæssige forhold her i landet og i udlandet samt barnets rødder, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark.

Efter en samlet proportionalitetsvurdering, herunder under hensyn til den forløbne tid, finder vi, at der ikke i medfør af indfødsretslovens § 8 A, stk. 2, skal ske frakendelse af Tiltalte 5, Tiltalte 6, Tiltalte 2, Tiltalte 3 og Tiltalte 4's indfødsret. Vi stemmer derfor ligesom de øvrige voterende for at stadfæste byrettens dom vedrørende Tiltalte 5, Tiltalte 6, Tiltalte 2, Tiltalte 3 og Tiltalte 4.

Efter stemmeflertallet stadfæster landsretten byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Thomas Raaberg-Møller

Peter Buhl Thomas Steensen

(kst.)

